

Seza Kutlar Aksoy

ŞİŞKO PATATES

Resimleyen: Ferit Avcı / Yaratıcı Okuma Dosyası: Mustafa Köz

2. BASIM

Seza Kutlar Aksoy

ŞİŞKO PATATES

Resimleyen: **Ferit Avcı** / Yaratıcı Okuma Dosyası: **Mustafa Kız**

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Recep Eren
Son Okuma: Egem Atik

1. Basım: 2013
2. Basım: 1000 adet, Ocak, 2014
ISBN 978-975-07-1827-4
© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2013
Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için
yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım, Dağıtım, Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.
Yayıncı Sertifika No: 10758
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
www.cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat: 3
No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul
İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık; Sertifika No: 12584
Adres: Merkez Efendi Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 18 Topkapı, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

Seza Kutlar Aksoy

Çocukken düş kurmayı, komik masallar uydurmayı severdim. Bir de baktım, çocuk-büyük olmuşum. Kurduğum düşler, serüvenler kitaba dönüşmüş. Kitaplarımdan bazıları: *Uyku Ağacı, Noktacık, Yolculuk, Tomurcuk ve Pembe Kedi, Nun Gelince, Şişko Patates, Akıllı Anka, Büyülü Bahçe, Küçük Prenses ve Kardelen, Başodanın Gizemi, Aşk Kalır*. Sıtkı Dost Yarışması'nda Mansiyon, Kırmızıfare Öykü Yarışması'nda Büyük Ödül, 2007 Tudem resimli kitap Yarışması'nda Birincilik, 2009 TMMOB Mimarlar Odası'nın *Kentimi Okuyorum* Yarışması'nda Birincilik Ödülü aldım. Uluslararası ALMA Ödülü'ne (Astrid Lindgren Memorial Award) ÇGYD tarafından 2011 yılı Türkiye adayı olarak seçildim.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları: ŞEKER KIZ VE BÜYÜLÜ ELMA, UĞURBÖCEĞİ'NİN MUTLULUK HAPLARI

ŐIŐKO PATATES

İÇİNDEKİLER

Birinci Bölüm, 7

İkinci Bölüm, 13

Üçüncü Bölüm, 25

Dördüncü Bölüm, 27

Beşinci Bölüm, 38

Altıncı Bölüm, 45

Yedinci Bölüm, 54

Sekizinci Bölüm, 57

Dokuzuncu Bölüm, 61

Onuncu Bölüm, 65

YARATICI OKUMA DOSYASI, 69

Birinci Bölüm

Yumuşaktır bulutlar. Pamuk gibidir. Kar gibi ak. İçine gömülür, süzülürsün. Canın isterse eğilip aşağıya bakarsın. Aşağıda ağaçlar, deniz, havuzlar vardır. Hepsi de yusuvarlaktır. Küçükçük görünürler. Hele insanlar, çocuklar... Küçük bir karınca gibidirler. Karıncalar konuşamaz. “Şişko patates!” diye bağıramaz.

Sen istediğin kadar bağır.

“Hey! Kötü kalpli Aylin!” de. Ya da, “Aptal Göktuğ, hey! Neden vurdun göğsüme? Canım öyle bir yandı ki...”

Neden öyle şaşırdınız? Hey sizi gidi şaşkın karıncalar, hey! Oh olsun. Canıma değsin! Siz beni göremezsiniz ama ben sizi görürüm. İstediyimi de söylerim.

Çiçek’in baktığı yerde karınca yoktu. Bulut da yoktu. O, pembe tombul yüzünün içinde parlayan, minicik bir çift kara boncuğa benzeyen gözlerini tavana dikmişti. Lekeli, dalgalı, sarımsı tavana.

Rüzgâr, turuncu narçiçeklerini pencere tellerine üfledi. O küçük ağacın boyu bile uzadı. Şimdi üst kattaki odasının penceresine değıyor baksana. Offf... Neyse ki ağzında şu çikolata var ve tam zamanında erimeye başladı. Damağındaki o hoş tatlılık, yolunu arayan küçük bir dere gibi beynine, yaz sıcağı ile gevşeyen gövdesine tümüyle yayıldı. Gözleri, elindeki masal kitabına, kim bilir kaçınıcı kez okuduğıu satırlara değerken içi geçti. Sonra uyudu.

Tere batmış uyandıığında, aşağıdan sesler geliyordu. Gece ile gündüz, yazla kış birbirine karışmıştı. Nerede olduğunu bir an

anımsayamadı Çiçek. Sonra üstünde hışırdayan kitabı görünce her şey yerli yerine oturdu. Tamam tamam... Yazlık evdeler. İstanbul'da dünya kadar güzel kitap vardı. Burada bulduğu ise işte şu eski birkaç masal kitabı. Ağabeyinin çocukluğundan kalma... Okunmaktan eskimiş. Okumaya başlamadan uyumuş olmalı. Hangi komşu uğradı yine? Acaba bu güzel koku ne? Ne pişirdi annesi? Hemen kalkmalı. Yaz keyfine başlamalı.

Büyüklerden biri, örneğin bir komşu teyze, Çiçek'e, "Yazı mı seversin, kışı mı?" dese Çiçek bir an duraksardı. Sonra beklenen yanıtı verirdi:

"Yazı severim."

Soruyu soran teyze için nedeni belliydi bunun. Kışın okul vardır. Yorulur çocuklar. Doğaldır tatili sevmeleri. Oysa Çiçek için yazın, tatilin anlamı çok başkaydı. Bunu da ancak içindeki, çok derinlerdeki Çiçek bilebilirdi. Ama bu Çiçek, komşu teyzeyle konuşan Çiçek değildir.

Okul zamanı durmadan yenmez ki. Tamam, ceplerin doludur. Arada bir kimse görmeden atıştırırın ama her zaman birileri vardır seni görecektir. "Yine mi?" diyecek. Alay ederler. "Şişko patates!" derler. Tadı çıkmaz ki yediklerinin. Evde de bellidir yiyecekler. En güzel-leri ağabey ve baba için saklanır. Onlar da geç gelirler. Nazlandıkça nazlanırlar.

Oysa yazın, özellikle buraya, bu yazlık eve, tatile gelince buzdolabı, mutfak tıkabasa dolar. Sofra şenlenir. Annen durmadan pastalar, börekler yapar. Baban kasabadan yiyecek öteberi taşır. Evde ne yiyecek var, kim bitirdi bunları, kimse sormaz, hesaplamaz. Çiçek'in keyfine de diyecek olmaz.

Yaz, işte bunun için güzeldir. Başka bir şey için değil. Ne deniz ne arkadaşlar... Hele o küçük iki kız yok mu. Ada ile Alara. Aman, aman. O küçük kızlar, Ada ve Alara bir akşamüstü gelmişlerdi. Yanlarında anne babaları. Bloğun başındaki evi üç aylığına kiralamışlardı. Çiçek, annesinin yanında durup konuşmaları dinlerken iki küçük kız, meraklı gözlerini Çiçek'e çevirmişlerdi. Küçüğü dört-beş yaşlarında, bebek yüzlüydü. Büyük olansa ancak altınsındaydı. Yüzünde çiller vardı. İki sarışın, güzel kız işte. Onlara bakarken Çiçek, "İşte birileri daha geldi," diye düşünmüştü. "Uzak, uzak ülkelerin birinden. Bakalım neler göreceğiz?"

Gerçekten de uzaklardan, taa İsveç'ten gelmişlerdi. Babaları

Türk, anneleri İsveçliydi. İncecik, uzun boylu bir kadındı. Üç beş sözcük dışında Türkçe bilmiyordu ama öylesine tatlıydı ki gülümseyişi. O gün bugündür küçükler, anneleri gibi gülüşleriyle Çiçeklerin evinden çıkmadılar.

İşte aşağıdan gelen ses onların. Bari konuşabilseler. Kirtinkele- nin kuyruğundan başka bir şey bilseler...

Kıymalı börek kokusu Çiçek'in içini fıkırdatırken merdivenlerden ikişer ikişer inmeye başladı. Son üç basamağa geldiğinde büyük kız zıplayarak ona koştu. Adı Ada olan.

“Çicek, Çicekkk!”

Daha evvelki gün altıncı yaş gününü kutlamışlardı Ada'nın. Kü- çüğü, adı Alara olan:

“N'aporsun?” dedi kart sesiyle. Su yeşili gözlerini Çiçek'e dik- mişti.

“Ne yapacağım? Uyuyordum, siz uyandırdınız,” dedi Çiçek. Son üç basamağı hopladı.

“Börek hazır şekerler,” dedi annesi mutfaktan. Sinir şekerler yine zıpladı. Lastik top gibiydiler. Sarı ipek saçlar sağa sola savruldu. Sonra Çiçek'in kollarına asılıp mutfağa doğru çekelediler.

“Oooo...Tünaydın efendim,” dedi annesi alaylı bir sesle. “Uyku küpü oldun. Şu haline bak! Yakında genç kız olacaksın. Genç kız- lar ince olmalı. Öyle pat pat yürümel! Zarif ol! Ha... Ben beş dakika Tülay'a uğrayıp geleceğim. Şunlara bakarsın değil mi?”

“Üfff! Yine mi?” dedi Çiçek.

Güzel kokuyu içine çekip kızları silkeledi.

“Annesi nerede bunların? O baksa ya...”

“Hadi hadi nazlanma!” dedi annesi. “Altı üstü beş dakika sür- mez... Hemen gidip döneceğim. Nora alışverişe gitti. Ayrıca hiçbir eziyetleri de yok. İleride senin de çocukların olacak. Fena mı alışır- sın! Çiçek ablayla oynamak istersiniz değil mi? Şunlara bak... Ah, canlarım benim... Yerim ben sizi!”

Ah! Keşke şu kızları gerçekten yeseydi. Yeseydi de bütün börek- ler Çiçek'e kalsaydı. İşte koca bir tabak börek hazırdı. Böyle demeye kalmadan... O da nesi? Dumanı tüten börekler alıp başını nereye gidiyordu öyle?

“Tülay'ın hoşuna gider,” dedi annesi. “Geçen gün çok sevmişti.”

Sevdiyse kendisi yapsaydı ya. Bazıları çok şanslı oluyordu. Ba- basıyla, ağabeyinin börekleri önceden ayrılmıştı zaten. Oysa ikisi de

yoktu ortalıkta. Babası tavlâ oynamaya gitmiştir. Utku da arkadaşlarıyla... Her zamanki gibi olan Çiçek'e oluyordu. Böreğın keyfini çıkarıramadan şu bücürüklerle işkence saatler başlıyordu yine.

“Hoşça kal canım! Hemen gelirim. Sakın gözünü ayırma üzerlerinden. Sen ablasın. Ablaaaa...”

Annesinin sesi kulaklarında çın çın çınladı. Çiçek ablaymış. On iki yaşında abla mı olur? Üstelik bu kızlar kardeşi bile değildi. Enikonu komşu kızlarıydı. Anne babaları ikide bir bırakıp bırakıp gezmeye gidiyorlardı. Oh, ne âlâ! Çiçek'in annesi de pek meraklıydı bakmaya. Ama Çiçek hiç ama hiç meraklısı değildi.

“Çikirge yakalıyalım,” dedi Ada.

“Çikirge!” dedi Alara.

“Çikirge denmez ona. Çe-kir-ge,” dedi Çiçek. “Doğru dürüst konuşsanıza.”

Kızın alt dudağı sarktı.

“Ama, men... men... baba,” deyip durdu.

“Söyle babana size Türkçe öğretsin,” dedi Çiçek. Bir ısırık börek ağzında dolanmaya başladı. Yutunca, “Sizin babanız Türk değil mi?”

diye ekledi. “Türkçe öğrenmeyene börek yok.”

“Var işte,” dedi Alara. Minik eliyle koca bir dilimi avuçladı. Öteki dilimi Ada yiyordu. Kalan üç dilimi Çiçek emniyete aldı. Bir süre ortalığı ağız şapırtısı kapladı. Neyse ki iştahlı değillerdi. Ada'nın üst iki dişi yoktu. İkisinin de ağızları küçük mü küçük. Çiçek'in hızına kimse yetişemedi. Onlar daha geveleyip dururken Çiçek dökülen kıyma parçalarını bile temizledi. Sonra uzunca bir süre kızların el, ağız yıkamaları sürdü. Çiçek tam bunalmak üzereyken annesi döndü.

Seza Kutlar Aksoy

ŞİŞKO PATATES

Masalla başlayan bir serüven

Yemek yemekten başka bir şey düşünmeyen Çiçek, yaz tatilinde komşularının çocuklarını eğlendirmek için Alaaddin'in Sihirli Lambası masalını anlatır. Güzel vakit geçirirken yaşamın güzelliklerini de keşfeder. Bu sayede hem yeteneğini fark eder hem de yeni dostlar edinir.

ISBN 978-975-07-1827-4

9 789750 718274